

॥ १९ ॥ अनुअनंतरदेवप्रवरौददर्शेत्यनुषंगः गदामवष्टभ्यस्थितौ किरीटादिभिः सहिते चारुणीकुण्डलेययोः ॥ २० ॥ उत्तमगायः पुण्यश्लोकः तस्य किंकरीतौ विज्ञाय मधुद्विषः पार्षत्प्रधानाविति हेतोः साध्वसेन संभ्रमेण विस्मृतपूजाक्रमः केवलं तस्य नामानि गृणन्नाम ॥ २१ ॥ २२ ॥ सुभद्रमिति सशरीरस्यैव विष्णुपदारोहाभिप्रायम् अतीतृपत्तर्पितवान् ॥ २३ ॥ आवांतस्य पार्षदौ ॥ २४ ॥ सुदुर्जयत्वे हेतुः सूरयः सप्तर्षयोऽपि यदप्रा

सददर्शविमानाग्र्यं न भसोऽवतरत्ध्रुवः ॥ विभ्राजयद्दशदिशो राकापतिमिवोदितम् ॥ १९ ॥ तत्रानुदेवप्रवरौ चतुर्भुजौ श्यामौ किशोरावरुणांबुजेक्षणौ ॥ स्थिताववष्टभ्यगदांसुवाससौ किरीटहारांगदचारुकुण्डलौ ॥ २० ॥ विज्ञायतावुत्तमगायकिं करावभ्युत्थितः साध्वस विस्मृतक्रमः ॥ ननामनामानि गृणन्मधुद्विषः पार्षत्प्रधानाविति संहतांजलिः ॥ २१ ॥ तं कृष्णपादाभिनिविष्टचेतसंबद्धांजलिं प्रश्रयनमकंधरम् ॥ सुनंदनं दावुपसृत्य सस्मितं प्रत्यूचतुः पुष्करनाभसंमतौ ॥ २२ ॥ सुनंदनं दावूचतुः भो भो राजन् सुभद्रं ते वाचं नोऽवहितः शृणु ॥ यः पंचवर्षस्तपसा भवान् देवमतीतृपत् ॥ २३ ॥ तस्याखिलजगद्धातुरावां देवस्य शार्ङ्गिणः ॥ पार्षदाविहसंप्राप्तौ नेतुं त्वां भगवत्पदम् ॥ २४ ॥ सुदुर्जयं विष्णुपदं जितं त्वया यत्सूरयोऽप्राप्य विचक्षते परम् ॥ आतिष्ठतच्चंद्रदिवाकरादयो ग्रहर्क्षताराः परियंति दक्षिणम् ॥ २५ ॥ अनास्थितं ते पितृभिरन्यैरप्यंगकहिंचित् ॥ आतिष्ठ जगतां वंद्यं तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ २६ ॥ एतद्विमानप्रवरमुत्तमश्लोकमौलिना ॥ उपस्थापितमायुष्मन्नाधिरोढुं त्वमर्हसि ॥ २७ ॥ मैत्रेय उवाच निशम्य वैकुण्ठनियोज्यमुख्ययोर्मधुच्युतां वाचमुरुक्रमप्रियः ॥ कृताभिषेकः कृतनित्यमंगलो मुनीन् प्रणम्या शिषमभ्यवादयत् ॥ २८ ॥ परीत्याभ्यर्च्य धिष्याग्र्यं पार्षदावभिवंद्य च ॥ इयेष तदधिष्ठातुं विभ्रद्रूपं हिरण्मयम् ॥ २९ ॥

प्यकेवलमधःस्थिताः पश्यन्ति यच्चंद्राद

यः प्रदक्षिणं यथा भवति एवं परिक्रामंति तदा तिष्ठ अधितिष्ठ ॥ २५ ॥ २६ ॥ आयुष्मन्नित्यपि सशरीरयानाभिप्रायमेव ॥ २७ ॥ मधुच्यवते स्रवतीति मधुच्युत् ताम् पाठांतरे मधुच्युतं यस्यां ताममृतस्त्राविणीमित्यर्थः कृतं नित्यं कर्म मंगलं चालंकरणं येन अभ्यवादयत् वादयामास ॥ २८ ॥ तदेवरूपं हिरण्मयं प्रकाशबहुलं विभ्रत्सन्नियेष ऐच्छत् ॥ २९ ॥